

Prečo má slávik Speváčik všedný odev

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Keď prababička Príroda zaodievala vtáčiky do peria, tak slávika Speváčika obdarila krásnym farebným odevom. Slávik Speváčik len čo sa vrátil domov do dolinky Olinky, začal sa pred všetkými vtáčikmi vychvaľovať, že jeho prababička Príroda naučila nielen najkrajšie spievať, ale že ho obdarovala aj najkrajším odevom. Usadil sa na najvyšší strom a tam sa celý deň pretŕčal a chválil.

Slávik Speváčik - slávik krovínový

Spočiatku mu ostatné vtáčiky závideli. Postupne si však na jeho chválenkárstvo zvykli a slávika Speváčika si prestali všímať. Takéto chválenkárstvo sa však znepáčilo prababičke Prírode. Nahnevalo ju, že sa slávik Speváčik chváli cudzím perím: - *Budeš vedieť pekne spievať, ale za svoj odev sa budeš hanbiť.*

A tak ho počas jedinej noci, prezliekla do všedných, sivohnedých šiat.

Keď sa slávik Speváčik ráno zobudil, pri pohľade na svoj sivohnedý oblek zabudol nielenže pekne spievať, ale aj skoro odpadol.

- *Ako sa teraz ukážem na oči ostatným vtáčikom?* - dumal skormútený slávik Speváčik v korune liesky. - *V takomto odeve sa predsa nemôžem pretŕčať na najvyššom strome a prespevovať na celý les.*

Keď ráno zobudilo aj ostatné vtáčiky, tie sa veru čudovali, že slávik Speváčik sa ešte nepredvádza na vrchole uja Javora. Keď potom počas celého dňa o slávikovi ani nechyrovali, začali sa o neho báť.

NA TÚRU S NATUROU

- A či ste nevideli alebo aspoň nepočuli slávika Speváčika? - vypytovali sa jeden druhého. Vtáčiky však len krútili hlavami, že veru ho ani nevideli, ani nepočuli.

Až pred súmrakom začal odrazu slávik Speváčik prespevovať. Nespieval však z vrcholu najvyššieho stromu v dolinke Olinke, ale z hustej koruny liesky Agnesy, kde ho nemohol nikto uvidieť. Hanbil sa ukázať na oči vtáčikom vo svojom, teraz už všednom šate.

A tak odvtedy vždy slávik Speváčik krásne spieva len v korune stromu, kde si ho nevšimne nijaký iný vtáčik. Od tých čias všetky vtáčiky poznajú slávika Speváčika len podľa spevu. Žiadny vtáčik ho už nikdy viac nevidel. Hanbí sa za svoj nenápadný, sivohnedý kabát, a preto sa ukrýva v hustom kroví, kde ho nikto nezbadá. Šteboce len v noci, keď zahalí tma. Prababička Príroda bola k slávikovi Speváčikovi spravodlivá. Vedela, že sa pomýlila, keď ho naučila najkrajšie spievať a podarovala mu aj najkrajší odev. Spyšnel a vyvyšoval sa nad všetkých. Ona si však praje, aby sa jej stvorenia nikdy jedno nad druhé nepovyšovali. Preto musela napraviť svoj omyl. A tak ten vtáčik, ktorý vie pekne spievať, nemá pestré sfarbenie. Naopak, vtáčika, ktorého zaodela do krásneho peria, nenaučila tak lahodne švitoriť.

